

kunne vi jo ogsaa gjerne tage denne med, uden at der derved sker nogen stor Skade. — Jeg kommer nu til at ytre nogle Ord om § 93, og dette bringes jeg til, navnlig fordi denne Paragrafs Mening — jeg tilstaa det — ikke er mig ganske klar. Dersom Meningen med Paragrafen blot er, — hvad jeg tilstaa, at jeg har været tilbøielig til at tro, — at denne Lov skal træde i Kraft samtidig med den nu Rigsdagen foreliggende Lov om Betalinger for de til Skiftevesenet hørende Forretninger m. v., hvilken Lov jo er os bekendt, hvis der altsaa blot sigtes til dette bestemte Lovforslag, saaledes, at den her foreliggende Lov ikke kan træde i Kraft, forinden den nævnte Lov er udkommen, saa kan jeg ikke sige Andet end, at jeg tror, — det kan jo være, at jeg tager fejl, — at Raadet om, at denne Lov kan udkomme i nærværende Session, ikke er stort. Er dette Tilfældet, saa vil jeg forresten ikke finde det nødvendigt at rette § 93, thi saa udtrykker den netop det, som jeg har tænkt, at den skulde udtrykke. Men er det derimod Meningen med Paragrafen, at den skal sigte til enhverformelst Lov om Betalingen for de til Skiftevesenet hørende Forretninger, altsaa ikke til det Rigsdagen nu foreliggende Lovforslag, men til en hvilkenformelst Lov, som i Fremtiden maatte blive givne angaaende disse Anliggender, og hvis Indhold altsaa i dette Dieblit staa som noget aldeles Ubekendt, — som maatte kan gaa i en hel anden Retning, end Indholdet i det Lovforslag, som nu foreligger Rigsdagen, — saa skulde jeg for det Første mene, at det vilde være rigtigt at udtale det noget tydeligere, og dernæst skulde jeg mene, at det vistnok ogsaa da vilde blive nødvendigt i denne Lov at optage den Paragraf, som tidligere stod i Lovforslaget, og som sikrede de sporellønnede Retsbetjente den dem tilkommende Erstatning. Det forekommer mig, at disse, naar det her foreliggende Lovforslag bliver til Lov, ellers vilde blive alt for usikkert stillede, idet Indtagten af Skiftegebyrerne vil falde bort i et endnu større Omfang end efter Landstingets tidligere Forslag, da den Afgang, som Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, aabner for de fraværende Avinger til at faae Boet ekstraderet, yderligere vil formindste Antallet af de Tilfælde, hvor der bliver offentlig Skifte. Jeg siger altsaa, at disse Embedsmænd vilde blive stillede paa en temmelig usikker Maade, naar denne Lov gaar igjennem, og naar der er Ud sigt til, at Erstatningen for de deraf flydende Tab bliver skubbet ud til en anden Lov, hvis Indhold aldeles ikke kendes endnu. Det beror jo paa en usikker Fremtid, om den sidstnævnte Lov vil komme til at indeholde Bestemmelser, der tilstrækkelig garanterer Retsbetjentene imod Tab i deres Indtægter. Det staa i dette Dieblit som noget usikkert, og det forekommer mig derfor, at disse Embedsmænds Stilling vil blive noget for usikkert. Det synes mig derfor, at under den Forudsætning, at § 93

skal forståas paa den Maade, som jeg her har antydnet, vil det være rigtigt i nærværende Lov at indvotere en Paragraf om en Erstatning til Retsbetjentene, for at de kunne være sikre, men forresten skal jeg ikke negte, at det dog forekommer mig at være en noget abnorm Fremgangsmaade at knytte denne Lovs Straftraden til en anden fremtidig Lov, som maaste ikke en Gang kommer ud i næste Session og maaste aldrig. Det forekommer mig derfor, at mange under den Forudsætning, at den af mig sidst udviklede Opfattelse af Paragrafen er den rigtige, burde søge en anden Redaktion af § 93, forudsat, at man vil sætte sig ud over de Betænkeligheder, det overhovedet kan have at lade en Lovs Straftraden være afhængig af en saadan fremtidig Begivenhed, hvis Indtræden jo er, hvad den efter de menneskelige Forhold maa være, vis. — Som Sagen nu foreligger, forekommer det mig saaledes, at der maa stilles nogle Ændringsforslag til dette Lovforslag, som vistnok iøvrigt ikke i Realiteten vilde berede Lovforslaget nogen Vanskelighed, men maatte snarere vilde lette dets Gang, og ved at overveje hos mig selv, hvilken Fremgangsmaade der i saa Henseende skulde bruges, er det forekommet mig at staa som mindre væsentligt, om der formelig nedlættes et Udvalg i Sagen eller ikke; men i et hvert Fald vil det dog være i sin Orden, at der foretages en Overveelse af nogle af Thingets Medlemmer og vel særlig af dem, der have behandlet Lovforslaget tidligere som Udvalg, førend disse Ændringsforslag stilles.

Sessen: Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har faaet tilstrækkelig Tid til uden ganske flygtig at gjennemlæse de Forhandlinger, som have fundet Sted i det andet Thing angaaende denne Lov, og at jeg ligeledes har været forhindret i at gjennemlæse Forhandlingerne ved 3die Behandling, som ogsaa vilde have Interesse, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om § 32. Det maa undskyldes af den samme Grund, som blev anført tidligere, nemlig at de ikke findes; men jeg skal i det Hele taget sige, at jeg har faaet det Indtryk af saavel den høitærede Justitsministers som af det meget ærede sidste Medlems Foredrag, at jeg i alt Væsentligt vilde kunne slutte mig til, hvad der saaledes nu er udtalt, og at jeg heller ikke ser, at der ved de Ændringer, som ere fremkomne i denne Lov, siden den udgik forrige Session fra Landstinget, er sket saadanne Forandringer, som kunde berede Loven nogen egentlig Vanskelighed for at komme ud og komme ud snart. Jeg skal være meget enig med det ærede Medlem i, at vi ikke i denne Sag bør foretage Noget, som i mindste Maade kan være ubehageligt for det andet Thing, og jeg skal ligeledes med den høitagtede Minister være enig i, at det vilde være ønskeligt, at denne Sag kunde gaa igjennem, da den jo ganske vist indeholder meget nyttige og gode Reformers. Grun-